

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. VIII. Pilatum cogunt Iudæi minis, ut Christum condemnet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

meo: Tunc in pace in idipsum dormiam; quia *pax* Ps. 118.
multa diligentibus legem tuam. 165.

§. VIII.

*Pilatum cogunt Iudæi minis, ut Christum
 condemnet.*

Hætenus Pilatus virum se præbuerat, & pro
 Christo se fortem ostenderat, sed tandem
 excusserunt ei omnem ex animo æquitatem, &
 incusserunt formidinem illa verba, *Si hunc dimit-* Ioan. 19.
tis, non es amicus Cæsaris.

Hic fuit velut decumanus fluctus, quo oppres-
 sa, & submersa fuit Justitia, tunc submisit fasces
 Equitas iniquitati. Illa verba, *Non es amicus Cæ-*
saris, nimiam quantum turbarunt animum Præ-
 sidis. Tunc ipse secum: *Pereat potius Christus,*
quàm ut Pilatus non sit amicus Cæsaris: amica
Justitia, amica Innocentia, amica quæcumque
virtus, sed magis amicus Cæsar. Inimicus potiùs
sim ipsius Numinis, quàm non amicus Cæsaris:
tollatur potius innocens ex hac vita, quàm Pila-
tus excidat Cæsaris gratiâ. Evertantur jus, fas, Æ-
quitas, Pietas, omnia potius, quàm ut solvatur
inter Cæsarem & Pilatum amicitia. O dira cupi-
ditas complacendi hominibus! O crudelis me-
tus displicendi! O humani respectus, de illa cu-
piditate, metuque conflati, quàm potentes estis,
& ad omne facinus perpetrandum parati! Ecce
hoc unum potuit permovere hominem ad con-
demnandum Jesum: quod neque Pharisei suis
calumniis, neque Pontifices, aut sacerdotum
Principes suis præteritis legibus, neque populus
universus suis inconditis clamoribus extorquere
potuit,

Respe-
ctus hu-
mani
quàm
perni-
ciosi.

1. Pet. 3.9

potuit, unus obrinet respectus humanus. Sic
maximus Dei despectus, est humanus respectus.
Porrò humanus respectus quid tandem est? Nil
nisi intemperans quædam, vel placendi homini-
bus cupiditas, vel displicendi formido; ideoque
ut hominibus placeas, ne displiceas, opus bo-
num omittre, malum ei oppositum committe-
re. Quàm multi salute excidunt, & exitium in-
currunt, propter illa verba, Quid dicunt homi-
nes? Si in templo, dum rei intersum Divinæ, ge-
minos flectam poplites, si manus jungam, si
oculos contineam, si eâ quâ decet & oportet,
reverentiâ, coram Christo me geram; Quid di-
cent homines? Si percussus non repercutiam; si
quod Christus jubet, reddam *bonum pro malo*; si
illatam injuriam non ulciscat; Quid dicent ho-
mines? Quòd si in splendido convivio, dum alii
famam alienam convitiis traducunt, amarulen-
tis contumeliis denigrant, illis detrahendo non
obsecundem, & pariter detrahendo non ap-
plaudam: sed silentio, vel supercilio, illorum di-
cacissimam petulantiam condemnem: si aliis
peccantibus non sim complex peccati: si alio-
rum impudentiæ me pudeat, nec cum impuden-
tibus sim quoque impudens: Quid dicent ho-
mines? Ergò, ne displiceam hominibus, valeat
virtus, postponatur Christus, contemnatur
Deus: cedat Pudicitia impudiciæ, Modestia pe-
tulantia, Verecundia impudentiæ, Æquitas ini-
quitati, quælibet virtus cuilibet vitio. Despician-
tur leges Dei, præcepta Ecclesiæ, consilia Christi:
mihi est instar omnium, placere populo, satisfacere
hominibus. Nonnè id est ad unguem ex-
primere personam Pilati? Qui volens satisfacere
populo, non est veritus gravissimo, quod fingi
pos-

posset, conscientiam suam contaminare sacrile-
 gio? Sic multi ut placeant homini, displicent illi,
 qui propter nos homines factus est homo. Cur
 tu, qui toties ingeminas: Hoc si faciam vel omit-
 tam, quid dicent homines? Cur non dicis: Si hoc
 faciam, quod nefas est facere, quid dicent cœli-
 tes? Quid Angelus Tutelaris? Quid Angelorum
 Regina? Quid Christus? Quid Deus? Quid om-
 nes & in terris iusti, & in cœlis beati? Quid di-
 cent tunc cum sudabis ultimum sudorem, cum
 jacebis in extremis angustiis, cum post omnia,
 quæ in hominum gratiam egisti, animam ages,
 ab hominum consortio segregandus; cum ab
 hominibus omnibus desertus, nullus tibi pote-
 rit esse adjutor, nisi is solus, quem sprevisti Deus?
 Quid tunc illi dicent, nisi illud Davidis, qui sic
 Justos inducit non tam loquentes, quam irri-
 dentes? *Videbunt iusti, & timebunt, & dicent: Ecce*
homo, qui non posuit Deum adiutorem suum. Et illud:
Deus dissipavit ossa eorum, qui hominibus placent: con-
fusi sunt, quoniam Deus sprevit eos. Ac ille amarus
sarcasmus, Vbi sunt dñi eorum, in quibus habebant fidi-
ciam? surgant, & opitulentur vobis, & in necessitate vos
protegant. O Pilate, jaces modò, & ardes in loco
tormentorum, Ubi sunt Dii tui, in quibus habe-
bas fiduciam, ut propter illos tam atrociter pec-
caveris contra Justitiam? Ubi jam sunt illi tui
Dij, Judæi inquam, quibus tantopere timebas
displicere? ubi Romani, quibus volebas placere?
ubi Cæsar, cujus ut persisteres amicus, inimicus
factus es Dei? Surgant nunc, & opitulentur tibi, & in
necessitate te protegant. Itaque cum ab illis nullum
sit sperandum auxilium, nullum expectandum
solatium, tunc cum maximè illorum ope indi-

Placuisse homi-
 nibus
 nocebit
 in mor-
 te.

Pf. 51. 8.

Pf. 52. 6.

Deut. 20.

Placere
 Deo so-
 li, sum-
 ma feli-
 citas.

gebo, ego, speris omnibus, ubi de cultu tuo, o
Christe, agetur, hominibus, memor verborum,
quæ dixit tui amans discipulus, gentium Magi-
ster: *Gal. 1. 10* Si adhuc hominibus placerem, Christi servus non
essem. Nunquam quiescam, nec mihi placebo, nisi
illud assequar, ut possim, sicut tu de Patre tuo,
Ioan. 8. 29. sic ego de te dicere: *Quæ placita sunt ei, facio sem-
per.* Itaque malo tibi soli placere actu uno, mo-
mento unico, potius quàm placere omnibus,
qui sunt, erunt, fuerunt hominibus totâ æterni-
tate: imò pluris facio placere semel tibi, quàm
semper potiri imperio totius mundi. O quantâ
est & felicitas & dignitas, posse tibi placere! Fieri
enim non potest, ut tibi placeam, quin me dili-
gas: si diligis, etiam benefacis: si benefacis, bene
mihi erit in corpore, & in anima, in prosperis &
adversis: quia si hic peregrinus, quæ placita sunt
Pf. 114. 9. tibi, facio semper, placebo tibi quoque, *Domine in
regione vivorum.*

§. IX.

*Admonetur ab uxore Pilatus, ut Christi causam
excutiat.*

HOdiè meditandi argumentum nobis sup-
peditabit, optatissima Christo, felicissima
mundo, expectatissima SS. Patribus in limbo,
terribilissima diabolo, mortis in auctorem vitæ
pronuntiata sententia. Quam sententiam ini-
quissimam fuisse, testata est uxor Pilati suo som-
nio, ac deindè Pilatus ablutione manuum. Con-
vertemus nos ad Pilatum, tum ad Pilati uxorem
tan-